รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กัญจนา ตระกูลดู. 2533. เทคโนโลยีโพลิเมอร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 เอ็กซ์เพรสมีเดีย. 304 หน้า.

ชัยวัฒน์ เจนวาณิชย์. 2527. เคมีโพลิเมอร์พื้นฐาน. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. 350 หน้า.

มณฑล ฉายอุดม. 2536. การทดสอบความแข็งแรงของวัสดุ. โรงพิมพ์เจริญธรรม. 205 หน้า

สมาคมอุตสาหกรรมพลาสติกไทย. " High Crystallinity Polypropylene PP รุ่นใหม่ได้เวลาเติบโต " วารสารพลาสติก. ปีที่ 8 ฉบับที่ 6 (เมษายน 2535) หน้า 20 - 25.

เอกสารประกอบการสัมมนา. 2529. ความรู้เบื้องต้นปิโตรเคมี. บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน).

ภาษาอังกฤษ

American Society For Testing Material. 1991 Annual Book of ASTM Standards. Easton, ASTM : 1991.

Briley, A.W., Health, R.J. Plastics Materials Properties and Applications. Second Edition, Thomson Press (India) Ltd., New Delhi : 1988.

Bruce C. Wendle. What Every Engineer Should Know About Developing Plastic Products. Marcel Dekker, Inc., New York : 1993.

Chem Hayachi Company. Technical Information. Liaoning : 1993.

Fred, W.,Billmeyer, J.R. Textbook of Polymer Sceince. Third Edition. John Wiley & Sons. New York : 1994. 578 PP.

Gachter, Muller. Plastic Additives Handbook. Macmillan Publishing Company, New York : 1987. p. 671-683.

H.N. Beck. J.Appl Polymer Sci. 11 : 1967, p. 673.

James E. Mark William W. Graessing. Physical Properties of Polymers. American Chemical Society, Washington D.C. : 1984.

J.Brandrup, E.H. Immergut. Polymer Handbook. Interscience Publication, New York : 1975. p. v-24.

J.P. Mercier. J. Polym Eng and Sci. 30 : 1990, p. 270 - 278.

K.T.Collington. The Nucleation of Crystalline Olefins. Schering Ind. Chem., Cambridge UK : 1993.

L. Mandelkern. J. Acc. Chem. Res. 23 : 1990, p. 380 - 386.

Miller, M.L. The Structure of Polymers. Reinhold, New York : 1996.

Milliken Chemical. Product Data sheet . Blackburg SC : 1993.

Norman Grassie, Gerald scott. Polymer Degradation & Stabilization. Cambidge University Press, Cambridge : 1995 p. 103 - 105.

R.C. Miller. Moderm Plastics Encyclopedia. 44 : 1984, 67 - 70.

Tomasz Sterzynski, Morand Lambia, Adv. in Polym Tech. 13 : 1994, pp. 25 34.

Unichema International. Product Data. Unichema Australia Pty Ltd, Melbourne : 1993.

Vijay Desai. Plastic Compouding. 227 : 1993, 57 - 61.

Yong Chul Kim. J. Polym Eng Sci. 31 : 1991. p. 1009.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

<u>การคำนวณค่าองศาของความเป็นผลึก</u> (Xcr)

จากการทดลอง จะคำนวณค่าองศาของความเป็นผลึก จากค่าเอนธาลปีของการหลอมเหลว (ΔHm) ซึ่งอ่านค่าได้จากการวิเคราะห์ด้วยเครื่อง DSC

โดยใช้สมการ

$$\% Xcr = \frac{\Delta Hm \times 100}{\Delta Hm\ 100\%}$$

โดยที่ ΔHm คือ เอนธาลปีของการหลอมเหลวของโพลิเมอร์

$\Delta Hm\ 100\%$ คือ เอนธาลปีของการหลอมเหลวที่เกิดผลึก 100% ของโพลิเมอร์

ค่า $\Delta Hm\ 100\%$ ของโพลีโพรพิลีน มีค่าเท่ากับ 209 J/g แต่เนื่องจากในการทดลองใช้โคโพเมอร์ ซึ่งมีเอทธิลีน เป็นโคโมโนเมอร์ ดังนั้น จึงต้องหักค่าปริมาณเอทธิลีนออก ดังนี้

1. แรนดัมโคโพลิเมอร์ ที่ใช้มีปริมาณเอทธิลีน 3%

ดังนั้น $\Delta Hm\ 100\% = 209 - \left(\frac{209 * 3}{100} \right) = 202.73$ J/g

2. บล็อคโคโพลิเมอร์ ที่ใช้มีปริมาณเอทธิลีน 11%

ดังนั้น $\Delta Hm\ 100\% = 209 - \left(\frac{209 * 11}{100} \right) = 186.01$ J/g

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

การเลือกใช้ความเร็วฉีดและความดันฉีดแช่แบบเป็นขั้น

ในปัจจุบันได้มีผู้ผลิตเครื่องฉีดพลาสติกที่มีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น โดยมีความเร็วในการฉีดหลายความเร็ว และความดันฉีดแช่หลายความดันให้เลือกใช้ในแต่ละครั้งของการฉีด เพื่อช่วยในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับชิ้นงานฉีดได้มากขึ้นกว่าเครื่องฉีดรุ่นเก่าที่มีความเร็วในการฉีดเพียงแต่ความเร็วเดียว และความดันฉีดแช่ก็มีแค่ความดันเดียวเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ในการเลือกใช้ความเร็วในการฉีด และความดันฉีดแช่ที่มีให้เลือกใช้อย่างมากมายนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้จักเลือกใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะของชิ้นงานที่จะทำการฉีดเพื่อให้ได้ชิ้นงานที่ดีและมีคุณภาพมากที่สุด นอกเหนือจากคุณภาพที่สามารถมองหินได้ด้วยสายตา

การเลือกใช้ความเร็วในการฉีด (Injection Speed) ก่อนที่จะเลือกใช้ความเร็วในการฉีดแบบเป็นขั้นได้อย่างถูกต้อง เช่น ควรจะทำการฉีดเร็วแล้วค่อยไปช้า หรือช้าก่อนแล้วค่อยปรับให้เร็วขึ้น ควรทำความเข้าใจกับความเร็วในการฉีดเสียก่อน โดยเมื่อพูดถึงความเร็วในการฉีด เรามักจะนึกถึงความเร็วในการเคลื่อนที่ไปข้างหน้าของสกรูฉีด (เคลื่อนที่ไปยังหัวฉีด) เพื่อทำการอัดดันพลาสติกเหลวที่อยู่ปลายหน้าสกรูให้ไหลเข้าไปในม่พิมพ์ฉีด แต่ถ้ามองให้ดีจะเห็นได้ว่าถ้าเราใช้ความเร็วในการเคลื่อนที่ของสกรูฉีดเท่าเดิมแต่เปลี่ยนขนาดของสกรูฉีดให้ใหญ่ขึ้น หรือเล็กลงนั้นจะทำให้อัตราการไหลของพลาสติกเหลวที่เข้าแม่พิมพ์ฉีดเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ สกรูที่มีขนาดโตขึ้นจะทำให้อัตราการไหลของพลาสติกเหลวที่เข้าแม่พิมพ์ฉีดเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือสกรูที่มีขนาดโตขึ้นจะให้อัตาการไหลของพลาสติกเหลวเข้าแม่พิมพ์มากขึ้น

การเลือกใช้ความดันในการฉีดแช่ (Holding Pressure) ความดันในการฉีดแช่เป็นความดันที่เกิดขึ้นต่อจากความดันฉีด โดยความดันฉีดแช่จะทำหน้าที่เป็นตัวคอยเติมเนื้อพลาสติกให้กับชิ้นงานที่อยู่ในแม่พิมพ์เมื่อเวลาที่ชิ้นงานเกิดการหดตัวฉะนั้นในเฟสของการฉีดแช่จะเป็นการทำให้ชิ้นงานพลาสติกมีความหนาแน่นที่ดี มีขนาดที่ถูกต้อง โดยดูง่ายๆ จากชิ้นงานฉีดเมื่อทำการฉีดโดยไม่มีความดันฉีดแช่ชิ้นงานจะเกิดรอยยุบแต่ถ้าใช้ความดันในการฉีดแช่เข้าไปช่วย รอยยุบที่เกิดขึ้นก็จะลดลงหรือหายไป แต่ถ้าเราใช้ความดันในการฉีดแช่สูงมากเกินไปชิ้นงานฉีดก็อาจเกิดการเสียหายได้ เนื่องจากมีความเค้นตกค้าง ด้วยเหตุนี้จึงมีคนสงสัยกันใกว่าจะเลือกใช้ขนาดของความดันฉีดแช่เป็นเท่าไรจึงจะดีที่สุด ตามปกติจะมีค่าแนะนำให้ใช้อยู่ในช่วงประมาณ 30-70% ของความดันฉีด (ความดันฉีดที่ปรับตั้งให้กับเครื่องฉีด) โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับชนิดของ

ความหนืดของพลาสติกแต่ละตัว จากการทดลองของวิโรจน์ เตชะวิญญธรรมพบว่าควรจะเลือกใช้ค่าของความดันฉีดแช่ประมาณ 90 % ของความดันฉีดสูงสุดที่เกิดขึ้นจริง (สำหรับอะมอร์ฟัสเทอร์โม พลาสติก) และ 100% ของความดันฉีดสูงสุดที่เกิดขึ้นจริง (สำหรับคริสตัลไลน์เทอร์โมพลาสติก) โดยค่าความดันฉีดสูงสุดที่เกิดขึ้นจริงจะต้องเป็นค่าความดันที่เกิดขึ้นเมื่อเราใช้ความเร็วในการฉีดเป็นแบบความเร็วเดียวตลอด โดยทำการปรับความเร็วในการฉีดให้มีค่าสูงสุดที่ทำให้ได้ชิ้นงานที่เต็มหรือเกือบเต็มแม่พิมพ์ และไม่เกิดข้อบกพร่องใดๆ นอกเหนือจากรอยยุบ (ไม่มีการใช้ความดันในการฉีดแช่) แล้วดูค่าความดันสูงสุดที่เกดขึ้นแล้วนำมาใช้เปรียบค่าอ้างอิงในการเลือกใช้ค่าความดันฉีดแช่ต่อไป

บทสรุปของการลือกใช้ความเร็วในการฉีดและความดันฉีดแช่แบบเป็นขั้นนั้นสามารถทำเป็นขั้นตอนง่ายๆ ได้ดังนี้

1. ทำการปรับตั้งความเร็วในการฉีดให้เป็นแบบความเร็วเดียวกันตลอด โดยใช้ค่าความเร็วที่สูงที่สุดที่ทำให้ได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์ที่สุด (เต็มและไม่เกิดครีบหรือข้อบกพร่องใดๆ ยกเว้นรอยยุบและการไม่ได้ขนาด) โดยปราศจากความดันในการฉีดแช่ แล้วจดจำค่าของความดันที่เกิดขึ้นจริงสูงสุดเอาไว้

2. ทำการปรับตั้งค่าของความเร็วในการฉีดใหม่ให้เป็นแบบปีนขั้น โดยเริ่มต้นด้วยความเร็วที่สูงที่สุดที่สามารถทำได้ (ชิ้นงานจะต้องสวยงาม) แล้วต่ำลงในช่วงสุดท้าย

3. ทำการปรับตั้งค่าความดันในการฉีดแช่ให้เป็นขั้น โดยเริ่มจากสูงก่อนแล้วค่อยลดต่ำลง ซึ่งจะต้องคำนึงถึงค่าความดันที่เกิดขึ้นจริงสูงสุดด้วยว่าจะต้องอยู่ในช่วง 90-100% ของความดันฉีดที่เกิดขึ้นจริงที่จดเอาไว้จากขั้นตอนที่หนึ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.

ระยะเวลาในการฉีดพลาสติกต่อวัฏจักร

วัฏจักร (Cycle) ของการฉีดพลาสติดจะเริ่มต้นจากการฉีดพลาสติกเข้าแม่แบบครั้งหนึ่งไปจนถึงการฉีดพลาสติกเข้าแม่แบบครั้งต่อไป ซึ่งจะต้องผ่านขั้นตอนดังต่อไปนี้คือ ทำการฉีด อัดรักษาความดันในแม่แบบในช่วงหล่อเย็น เติมพลาสติกเข้า ถอยหัวฉีดออก เปิดแบบ ปลดชิ้นงาน ปิดแบบ และเดินหัวฉีด เข้าหัวแม่แบบอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในแต่ละขั้นตอนหนึ่งๆ จะเสียเวลาเป็นระยะ ๆ มากน้อยแตกต่างกัน ระยะเวลาในการทำงานแต่ละขั้นตอนรวมกันเข้าก็คือ ระยะเวลาในการฉีดพลาสติกต่อวัฏจักรดังแสดงในรูป ค.1

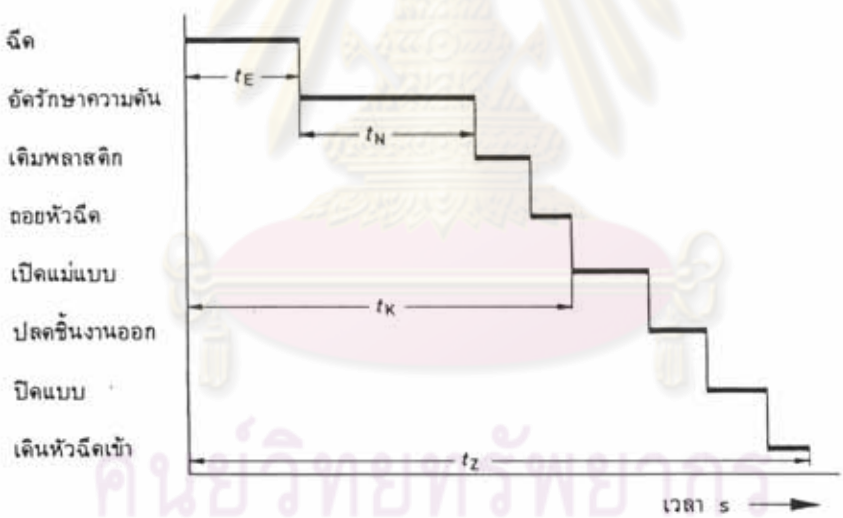

t_E = เวลาฉีด
t_N = เวลาอัดรักษาความดันในแบบ
t_K = ระยะเวลาหล่อเย็น
t_Z = ระยะเวลาต่อวัฏจักร

รูปที่ ค.1 ระยะเวลาในการฉีดต่อวัฏจักร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ช่วงเวลาฉีด

เริ่มต้นตั้งแต่ลูกสูบหรือเกลียวหนอน ซึ่งขณะนี้ทำหน้าที่เป็นลูกสูบเริ่มอัดพลาสติกเข้าแม่แบบจนถึงระยะสุดด้านหน้า

ช่วงเวลาของการรักษาความดัน

เนื่องจากพลาสติกขณะฉีดเข้าแบบนั้นยังร้อนและเหลวอยู่ ถ้าไม่อัดรักษาความดันเอาไว้พลาสติกจะดันย้อนกลับออกจากแบบ และนอกจากนั้นขณะที่พลาสติกเย็นตัวจะมีการหดตัว จึงจำเป็นต้องรักษาความดันอัดเพิ่มเติมเอาไว้เพื่อให้พลาสติกเข้าไปชดเชยได้เต็มที่ ชั่วขณะหนึ่งจนกว่าพลาสติกจะคงตัว

ช่วงเวลาเติมพลาสติก

เมื่อพลาสติกในแม่แบบคงตัวแล้วก็จะลดความดันในกระบอกสูบ และแม่แบบได้ ในช่วงนี้จะหมุนเกลียวหนอนให้พลาสติกจากกรวยเติม เข้ามาในกระบอกสูบ ทำการหลอมเหลวเพื่อเตรียมฉีดในจังหวะต่อไป

ช่วงเวลาถอยหัวฉีดกลับ

เพื่อให้สะดวกแก่ปลดชิ้นงานและตัดชิ้นงานออก รวมไปถึงการป้องกันการสั่นสะเทือนในจังหวะ- เปิด - ปิดแม่แบบ จึงต้องถอยหัวฉีดหรือชุดฉีดทั้งชุดออกห่างแม่แบบ

ช่วงเวลาเปิดแบบ

ในการเปิดแบบออกเพื่อปลดชิ้นงานจะเริ่มทันทีที่ถอยหัวฉีดออกห่างแม่แบบ

ช่วงเวลาปลดชิ้นงาน

เมื่อแม่แบบเปิดออกจะต้องมีการทำงานปลดชิ้นงานด้วยระบบกลไกต่าง ๆ ผลักดันให้ชิ้นงานหลุดออกมา ระยะเวลาที่ใช้จะยาวหรือสั้นขึ้นอยู่กับลักษณะและรูปทรงของชิ้นงาน และการแยกขั้วชิ้นงานออก

ช่วงเวลาเปิดแบบ

เมื่อปลดชิ้นงานเรียบร้อยแล้วก็จะต้องเดินแม่แบบเข้าประกบกันเพื่อรอจังหวะฉีดต่อไป ทั้งนี้ต้องระวังความเรียบร้อยภายในแบบ เช่น ต้องไม่มีเศษพลาสติกค้างอยู่ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ช่วงเวลาเดินหัวฉีดเข้า

เมื่อแม่แบบปิดสนิทก็สามารถเดินหัวฉีดเข้าหาแม่แบบ เพื่อฉีดในจังหวะต่อไปได้ทันที

ช่วงเวลาหล่อเย็น

โดยปกติแม่แบบจะมีการหล่อเย็นอยู่แล้วอย่างต่อเนื่อง ในการรักษาอุณหภูมิแม่แบบให้พอดี ทันทีที่พลาสติกวิ่งเข้าแม่แบบ การระบายความร้อนออกจากพลาสติกก็จะเริ่มขึ้น และจะไปสุดสิ้นเอาเมื่อพลาสติกคงตัวพร้อมที่จะเปิดแบบปลดชิ้นงานได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.

ตารางที่ ง.1 อุณหภูมิในช่วงต่างๆ สำหรับการฉีดโพลีโพรพิลีน (PP) ที่แนะนำให้ใช้

W = แม่แบบ

D = หัวฉีด

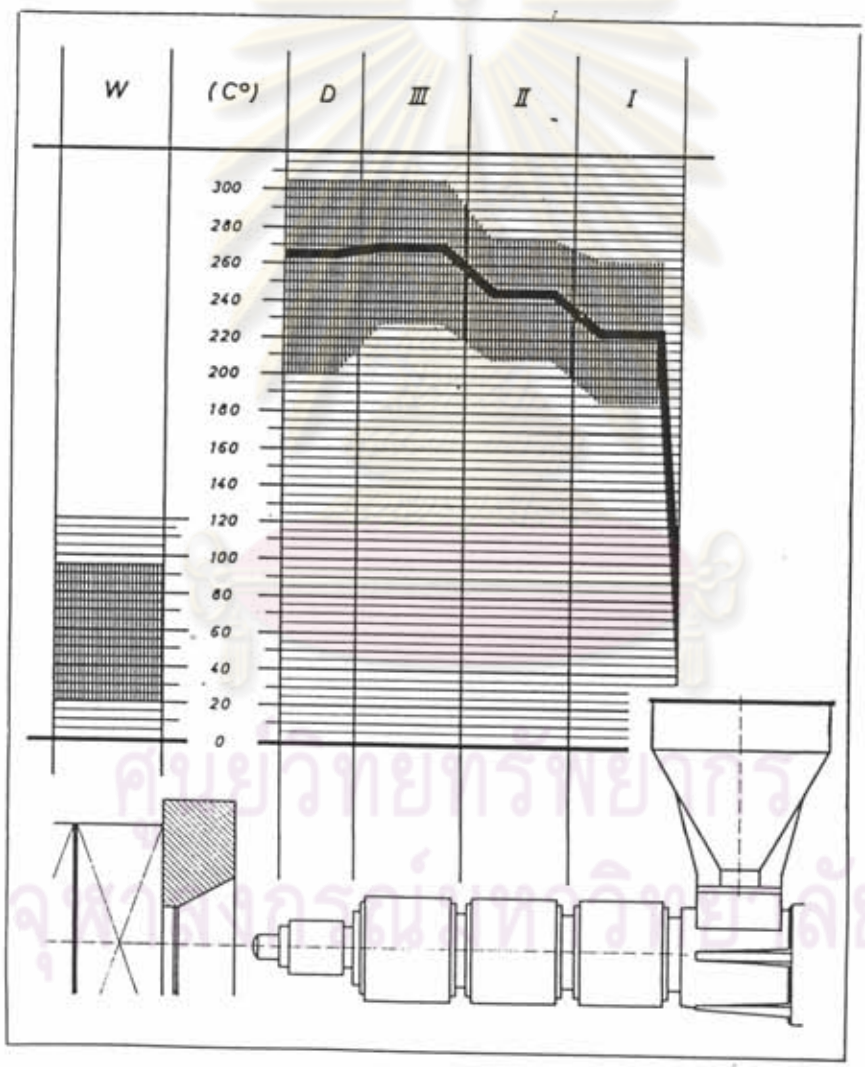

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.

ราคาของสารก่อตัวคริสตัลไลน์

ประเภทของสารก่อตัวคริสตัลไลน์	ราคา / กก.
Mineral	80 - 100 บาท
Organic base	1,000 - 1,200 บาท
Organic Metallic	500 - 600 บาท

ราคาของโพรพิลีนโคโพลิเมอร์

โพรพิลีนโคโพลิเมอร์	ราคา / กก.
แรนดัมโคโพลิเมอร์	29 - 30 บาท
บล็อคโคโพลิเมอร์	25 - 28 บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ.

ประมาณการปริมาณการผลิตโพลิโพรพิลีนในประเทศไทย (หน่วย พันตัน/ปี)

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
HMC	100	100	100	100	100	240	240	240	240
TPI	100	100	170	220	220	220	470	470	470
TPP	-	100	100	100	100	240	240	240	240
TOTAL	200	300	370	420	420	700	950	950	950

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาว ดวงสุดา ธีรอนันต์ เกิดวันที่ 30 พฤศจิกายน 2510 กรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเคมี จากคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ปีการศึกษา 2532 และทำงานอยู่ที่ บริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ตั้งแต่ปี 2536 จนถึงปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย